

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoP/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712211414
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712211414.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Martina Fiľakovského v právnej veci R. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., Y. X a mal. H. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, dieťa rodičov H. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., J. XXX/X, zast. JUDr. Borisom Bednárom, advokátom so sídlom v Poprade, Štefánikova 96/63 a V. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., Y. X, v konaní začatom na návrh matky o úpravu práv a povinností rodičov k mal. deťom do rozvodu manželstva, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 14P/258/2012-91 zo dňa 15. 05. 2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 24. 08. 2012 sa matka domáhala zverenia mal. R. a mal. H. do jej osobnej starostlivosti a ďalej navrhovala zaviazať otca platením výživného vo výške 270 Eur mesačne na mal. R. a 180 Eur mesačne na mal. H..

O tomto návrhu rozhodol Okresný súd Poprad rozsudkom zo dňa 15. 05. 2014, sp. zn. 14P/258/2012 tak, že určil výživné zo strany otca pre R. C., nar. XX. XX. XXXX vo výške 150 Eur mesačne od 01. 07. 2012 do 31. 05. 2013. Započítal otcovi sumu 734 Eur ako splatenú časť výživného za obdobie od 01. 07. 2012 do 31. 05. 2013. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01. 07. 2012 do 31. 05. 2013 činí zo strany otca pre R. C., nar. XX. XX. XXXX, 916 Eur, ktorý zaviazal otca zaplatiť do rúk R. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., Y. X, v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Zveril mal. H. C., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na jej výživu sumou 120 Eur mesačne od 01. 07. 2012 do 06. 10. 2013. Započítal otcovi sumu 532 Eur ako splatenú časť výživného za obdobie od 01. 07. 2012 do 06. 10. 2013 pre mal. H.. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01. 07. 2012 do 06. 10. 2013 činí zo strany otca pre mal. H. sumu 1 292 Eur, ktorý povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 80 Eur popri bežnom výživnom pod stratou výhody splátok až do zaplatenia. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že otec si od 01. 07. 2012 výživné na plnoletú R. neplnil. Poskytoval jej však ubytovanie, a to od 01. 03. 2013. Časť nákladov na byt, v ktorom bývala R. súd započítal ako splatenú časť výživného. Uviedol, že otec je zamestnaný s príjmom 275 Eur mesačne. Požiadal o pozastavenie svojej živnosti. Navyše predal svoj podiel vo firme Heron, s. r.o. spoločníkovi za sumu 1 700 Eur a naďalej pracuje vo firme ako zamestnanec. Za rok 2010 z podnikania vykázal stratu vo výške 10 495 Eur, za rok 2011 vykázal stratu 10 499 Eur. U matky za rok 2010 činil základ dane 101,51 Eur, za rok

2011 - 3 292,77 Eur. Mesačne si matka pre svoju potrebu vypláca 500 Eur. Do BSM patrí nehnuteľnosť v k. ú. R., tzv. „L.“, v ktorej matka podniká, garáž, jeden 3-izbový byt, jeden 1-izbový byt a 2 osobné automobily. Súd uviedol, že otec v rozhodnom čase predal spoluvlastnícky podiel vo firme Heron, s. r. o., čo súd hodnotí ako vzdanie sa majetkového prospechu. Poukázal na to, že je rozdiel medzi základným imaním a hodnotou obchodného podielu na spoločnosti. Uviedol, že suma 1.700 Eur v žiadnom prípade nemohla pokryť nevyhnutnosť splácania úveru, na ktorý poukazuje otec a pre ktoré si údajne od svojej sestry požičiava sumu 800 Eur mesačne. Tomuto tvrdeniu súd neuveril. Uviedol, že pri stanovení výšky výživného pre mal. H. súd vychádzal aj z rozvodového rozsudku, keďže neboli iné pomery, už ani od 01. 07. 2012, a preto stanovil výživné na mal. H. v rovnakej výške, teda v sume 120 Eur. Uviedol, že je nesporné, že R. mala v rozhodnom období zvýšené výdaje v súvislosti s jej zdravotným stavom, ale aj s ukončením strednej školy, a preto zaviazal otca výživným na plnoletú R. vo výške 150 Eur mesačne.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Uviedol, že pri stanovení výživného súd prvého stupňa vychádzal z príjmu, ktorý podal za rok 2010 daňové priznanie so stratou 10 450 Eur, za rok 2011 daňové priznanie so stratou 10 499 Eur, za rok 2012 daňové priznanie so stratou, za rok 2013 s celkovým hrubým príjmom vo výške 4 861,54 Eur. Z nepochopiteľných dôvodov tieto údaje súd do odôvodnenia rozsudku nepojal. V súčasnosti nepodniká. Má pozastavenú činnosť. Je zamestnaný ako skladník s kolísavým príjmom od 280 Eur do 350 Eur netto, čo závisí od ekonomických výsledkov jeho zamestnávateľa. Súd nezobral do úvahy skutočnosť, že má príjem cca 350 Eur a vyživovacie povinnosti spolu k trom deťom, z čoho dve deti sú už plnoleté. Súd nezobral do úvahy všeobecnú zásadu a síce, že výživné by nemalo byť určené tak, aby to mohlo viesť k existenčnému problému povinného rodiča. Z čistého príjmu cca 350 Eur mesačne nemôže byť vyrubené výživné na dve deti v úhrne 270 Eur, najmä s prihliadnutím na právoplatný rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 15P/323/2012, ktorým bolo uložené výživné na plnoletého syna D. vo výške 150 Eur mesačne. Takže vlastne z príjmu 350 Eur mesačne je povinný mesačne uhrádzať spolu 420 Eur mesačne, čiže o 70 Eur viac ako zarobí. Poukázal na rozhodnutie R 5/1969 a na to, že si nedokáže vo svojom odbore zohnať žiadnu prácu, preto vykonáva takú prácu, akú zohnal. Súd nezobral do úvahy aj skutočnosť, že matka detí si zo spoločnej domácnosti odniesla úspory vo výške 24 000 Eur, nijako nepreukázala na aký účel ich minula. Otec uviedol, že v tomto konaní došlo k neúplným skutkovým zisteniam a k nesprávnemu posúdeniu veci, rovnako k procesnej chybe, pretože súd nerozhodol o návrhu na spojenie vecí zo dňa 08. 10. 2012. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne. Súd prvého stupňa správne a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo správne zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery.

Odvolací súd sa s právnymi závermi súdu prvého stupňa stotožňuje. Otec sa skutočne vzdal majetkového prospechu, ak previedol svoj podiel v spoločnosti Heron, s.r.o. a naďalej v tejto spoločnosti pracuje ako zamestnanec. Majetkové pomery otca umožňujú platenie stanoveného výživného. Odvolací súd poukazuje aj na to, že rozsudkom KS v Prešove č.k. 4 CoP 17/2013-127 bol potvrdený rozsudok o rozvode týkajúci sa otca a matky mal. dieťaťa. Aj v tomto rozsudku bolo potvrdené výživné na mal. H. vo výške 120,-Eur mesačne vychádzajú z totožného skutkového stavu.

Na vady konania pred súdom prvého stupňa odvolací súd prihliadne, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 OSP). Za procesnú vadu majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nie je možné považovať to, že súd prvého stupňa nerozhodol uznesením o návrhu otca na spojenie vecí na spoločné konanie. Súd prvého stupňa rozhodol o oboch veciach v samostatných konaniach, nespojenie vecí nemalo žiaden vplyv na správnosť rozhodnutia súdu - práve naopak, v neskoršom rozhodnutí prvostupňový súd vychádzal z výroku skoršieho rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 219 ods.1 OSP.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 OSP a § 146 ods. 1 písm. a) OSP, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.